

Nr 898

Av herrar **Palm** och **Regnéll**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till brottsbalk.*

I 12 kap. förslaget till brottsbalk finnes upptagna vissa regler om straff för skadegörelse och för åverkan. I de där upptagna brottsbeskrivningarna ingår emellertid icke regler om straff för den som åstadkommer skadegörelse i vidare bemärkelse genom att skräpa ned på allmän plats eller i naturen.

Utvecklingen har i allt snabbare takt lett därhän, att till den moderna människans förfogande ställes olika slag av varor som är förbrukningsartiklar, vilka man efter begagnandet kastar ifrån sig. Handelns utveckling har vidare lett i den riktningen att flertalet varor i allt större utsträckning försäljes i särskilda förpackningar, vilka före eller efter begagnandet skall kastas. Denna tendens har medfört att samhället i en omfattning, som man tidigare icke kunnat föreställa sig, översvämmas av varor och emballage, som envar måste på något sätt kunna befria sig från. Denna utveckling kan, såvitt kan bedömas, endast öka.

Ett betydande antal människor löser svårigheterna genom att helt enkelt kasta från sig föremålen på den plats, där man händelsevis råkar befinna sig. Resultatet har blivit en allmän nedskräpning av offentliga platser, gator och parker i samhällen, längs vägar och på många platser i naturen, där ett större eller mindre antal människor uppehållit sig. Det förekommer även, att man på detta sätt befriar sig från större föremål. Uttjänta bilar körs t. ex. ut och ställs i naturen. Dessa förhållanden har medfört starkt stegrade kostnader för det allmänna för renhållning av offentliga platser förutom allt obehag för de människor som kommer efter. Nedskräpningen måste självfallet i första hand bekämpas med ökad upplysning, men en sådan upplysningsverksamhet skulle erhålla ökat stöd av att grövre former av nedskräpning vore kriminaliserande som skadegörelse. Otvivelaktigt är sådan nedskräpning att betrakta som skadegörelse. Invändningar mot straffbestämmelser av denna art är självfallet baserade på svårigheten att upprätthålla dem. Sannolikt skulle emellertid åtal i vissa mera påtagliga fall, som observeras av polis eller enskilda, snabbt leda till ett förbättrat sakernas tillstånd. Liksom i 12 kap. 6 § beträffande åverkan och tagande av olovlig väg allmänt åtal gjorts beroende av att åtal finnes påkallat av särskilda skäl ur allmän synpunkt, kunde så stadgas beträffande nedskräpning.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att i 12 kap. förslaget till brottsbalk intages en straffbestämmelse beträffande grov nedskräpning.

Stockholm den 17 oktober 1962

Sixten Palm

C. G. Regnéll